

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

5. De præstantia castitatis religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

MEDITATIO V.

De prestantia religiosa castitatis.

CONSIDERA primam eius excellentiã esse, quod hominem, quoad fieri potest, restituat in priorem statum, in quo conditus est, eaq; puritate ornet, qua claruit in paradyso terrestri, hoc est, vt caro obsequatur spiritui, nec quidquã homo turpe opere, verbo, vel cogitatione desinet, & pars inferior, quę dicitur sentiens, non obstrepat superiori, hoc est rationi. Secunda est, quod reddat secundum omnes S. Patres simillimũ angelis, eo quod carnis vinculis alligatum esse, & non secundum carnem viuere, sed secundum spiritum, reputent non humanum sed angelicum. Immo S. Bernardus & S. Chrysostomus audent affirmare aliqua ex parte maiorem esse laudem hominis casti, quam angeli, huius siquidem castitatem esse feliciorẽ quidem, sed illius fortiorẽ, huius naturalem quasi & necessariam illius vero liberam & voluntariam.

Considera & tertiam excellentiã, quod hominem religiosum, vt vult S. Basilius, & Beda Climachus, Deo reddat simillimũ, quantum

*Ep. 42.**Chr. de**Virg.**c. 79.**2.**Reda**Virgin.**tum C. gr. 55*

tum quidē fas sit homini Deus enim natura incorporeus est, incorruptibilis & purissimus, cum ergo anima ipsa natura incorruptibilis & pura ipsum corpus ad eandem puritatem & integritatem per castitatem attrahere conetur, nō aliud facit, quam quod similitudinem Dei incorruptibilis in se velut in speculo mundissimo exprimat, & hominem quasi diuinum faciat, in carne carnis quasi expertem. 2. nota hoc bonum tantum, tā fuisse à natura humana desideratum, vt antiquus serpens in paradiso nihil aptius repererit ad primos parentes illiciendos, quam promittendo *Eritis sicut Dij*. Sed quod falso promissum est ab eo, qui præstare non poterat, & ea via qua præstari non poterat, hoc per castitatem religiosus verè tenet & possidet: eoq; perfectius quo eius castitas est perfectior aliorum, vt coniugum, viduarū & virginum castitate.

3. Considera quartam excellentiam eius esse, quod hæc castitas inter eximia Dei dona, quæ non humana, sed diuina tantū virtute nobis contingunt, numeratur. Vnde

Sap. 8. Sapiens. *Sciui*, inquit, *quoniam aliter nō possum esse continens, nisi Deus der.* Vnde S. Patres docent illam virtutem supra naturam,

ram, & supra omnem legem, & ideo neq;
 in veteri, neque in noua lege imperatam.
 Excellentia autem huius virtutis nascitur
 ex summa difficultate, quā anima homi-
 nis habet in coercendis & frangendis im-
 portunis hostis duplicis insultibus, dome-
 stici videlicet, id est carnis, quæ continuò
 noctu diuque pugnat aduersus spiritū, &
 pugnabit vsque in finem vitæ. Deinde ex-
 terni, id est, dæmonis, qui nullo alio pec-
 cato plus gaudere dicitur, secundū quos-
 dam, quam impudicitia. ob quam pugna *Rō. 7.*
 exclamat Apostolus. *Infelix ego homo, quis
 me liberabit de corpore mortis huius?*

MEDITATIO VI

De utilitate religiosæ castitatis.

CONSIDERA eo nomine religioso utilis-
 sima esse, quod eius beneficio infinitis
 liberetur molestiis. & primò quidem car-
 nis, quæ vbi vel minimum obtinet impe-
 rium, etiam sapientes, vt liquet in Salo-
 mone, in barathrum vitiorum præcipites
 agit. Deinde, familiæ gubernandæ, quæ
 tantas sæpe difficultates adiunctas habet,
 vt redigant ad desperationem. Patrifam-

M m lias